

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.12.2011
KOM(2011) 860 slutlig

2011/0417 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska riskkapitalfonder

(Text av betydelse för EES)

{SEK(2011) 1515 slutlig}

{SEK(2011) 1516 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Jämfört med konkurrerande globala centran för högteknologi och innovation, främst Förenta staterna, så är den europeiska riskkapitalbranschen splittrad och utspridd. Det senare leder till att investerare har en statistiskt signifikant ovilja att investera i riskkapitalfonder: Vissa medlemsstater har särskilda ordningar för riskkapitalfonder, med regler om portföljsammansättning, investeringsteknik och tillåtna investeringssyften. Flertalet medlemsstater har dock inte sådana särskilda ordningar för riskkapitalfonder, utan tillämpar i stället sina allmänna bolagsrättsregler och krav på alla fondförvaltare som vill erbjuda ”privata placeringar” av riskkapital.

Splittrade rättsregler gör att potentiella ”riskkapitalinvesterare”, exempelvis förmögna privatpersoner, pensionsfonder eller försäkringsbolag, finner det besvärligt och kostsamt att ge sig på riskkapitalinvesteringar. Splittrade rättsregler hindrar också att specialiserade riskkapitalfonder från att anskaffa större kapital i utlandet.

Nära kopplat till ovannämnda problem är frågan om huruvida EU:s medel för finansiering av nystartade innovationsföretag är tillräckliga. Medan Förenta staterna under perioden 2003–2010 investerade cirka 131 miljarder euro i riskkapitalfonder, lyckades motsvarande fonder i EU bara anskaffa 28 miljarder under samma period.

Potentiella investerare föredrar för närvarande onoterade bolag framför riskkapitalbolag. Under referensperioden 2003–2010 uppgick riskkapitalmedlen till 64 miljarder euro av de totalt 437 miljarder euro som investerades i onoterade bolag i bred mening. Riskkapital svarade därmed endast för 14,6 % av de totala medlen – medan onoterade bolag (”private equity”) stod för 85,4 %. Tittar man på referensperiodens enskilda år, kan man konstatera att de onoterade bolagens medel varje år vida översteg riskkapitalmedlen.

De onoterade bolagen är en sektor med investeringar i mogna företag och med övertaganden med stor andel främmande kapital (”LBO”). Så länge onoterade bolag föredras, kanaliseras inte tillgängligt kapital till sådd- och uppstartsföretag i en avgörande utvecklingsfas. Den nuvarande bristen på riskkapitalmedel är en direkt orsak till att EU:s riskkapitalfonder är underdimensionerade.

I EU är riskkapitalfondernas genomsnittsstorlek betydligt mindre än den optimala storleken för denna typ av finansieringsinstrument. Medan en genomsnittlig riskkapitalfond i Förenta staterna förvaltar tillgångar på 130 miljoner euro, är motsvarande siffra i EU cirka 60 miljoner euro.

Följaktligen spelar riskkapital för närvarande en mindre roll i små och medelstora företags finansiering. Små och medelstora företag är främst beroende av banklån. Banklån svarar för mer än 80 % av deras finansiering, medan endast 2 % tillhandahålls av särskilda riskkapitalinvesterare. Motsvarande siffra i Förenta staterna är 14 %.

Dessa fakta är särskilt slående, eftersom många små och medelstora företag, sedan finanskrisen 2008–2009 tvingats betala mycket högre ränta på banklån¹. Till följd av finanskrisen 2008–2009 har bankerna väsentligt minskat sin kreditgivning och förlängning av krediter till små och medelstora företag, så att dessa företags sökande efter och behov av alternativa finansieringskällor har blivit akut². Ändå har bristen på tillräckligt riskkapital gjort att det inte kunnat fylla detta uppenbara tomrum.

Avsaknaden av en effektiv riskkapitalsektor gör att europeiska innovatörer och innovativa företagssatsningar inte kan frigöra sin affärspotential. Detta är i sin tur negativt för EU:s konkurrenskraft i världen. Det kan illustreras med en jämförelse av riskkapitalinvesteringarnas relativa betydelse som finansieringsverktyg (i procent av BNP) på en mycket innovativ marknad som Förenta staternas (0,14 %) med det europeiska genomsnittet (0,03 %).

Detta visar sig också om man utgår från den samlade riskkapitalportfölj som respektive fondförvaltare disponerar över. Enligt de senaste siffrorna från *European Private Equity and Venture Capital Association* (EVCA) har 98 % av Europas förvaltare av riskkapitalfonder en fondportfölj som skulle understiga den tröskel på 500 miljoner euro som föreskrivs i direktivet om förvaltning av alternativa investeringsfonder³.

Att ta itu med dessa problem och stödja EU:s entreprenörer är därför mycket viktigt. En i EU blomstrande riskkapitalmarknad är ett mål i den övergripande Europa 2020-strategin⁴ och på sitt möte i februari 2011 krävde Europeiska rådet att de kvarvarande rättsliga hindren för gränsöverskridande riskkapital skulle avlägsnas. Som en uppföljning har Europeiska kommissionen i inremarknadslagen⁵ åtagit sig att se till att senast år 2012 riskkapitalfonder som är etablerade i en medlemsstat ska kunna anskaffa kapital och investera fritt i hela EU. En ny ram för riskkapitalfonder är också en av de viktigaste prioriteringarna i den handlingsplan för små och medelstora företag [fyll i hänvisning] som syftar till att främja sådana företags tillväxt genom att förbättra deras kreditmöjligheter. I kommissionens meddelande ”En färdplan för stabilitet och tillväxt” (antaget den 12 oktober 2011) konstaterades också att bättre tillgång till riskkapital är ett viktigt redskap för att främja tillväxten inom EU och Europaparlamentet och rådet uppmanades därför att snabbt anta relevanta förslag⁶.

I den föreslagna förordningen tas dessa problem upp. Den innehåller enhetliga krav på förvaltare av kollektiva investeringar under namnet ”Europeiska riskkapitalfonder”. Den innehåller också krav på investeringsportföljen, på investeringsteknik och på för

¹ Enligt Europeiska centralbankens (ECB) senaste stickprovsundersökning om små och medelstora företag i euroområdet, rapporterades ökningar av bankräntorna med drygt 50 % och en allmän åtstramning av kreditvärdighetskraven för banklån till sådana företag.

² I Europeiska centralbankens senaste översikt (9/2010–2/2011), i samarbete med Europeiska kommissionen, om små och medelstora företags tillgång till krediter i euroområdet, säger cirka 15 % av de undersökta företagen att ”tillgång till krediter” är deras angelägnaste problem. Detta har inte förändrats sedan tidigare översikter.
<http://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/accesstofinancesmallmediumsizedenterprises201104en.pdf?b704f6b228e071bea9507d7569412805>

³ Källa: Uppskattningar för 2011 av *European Private Equity and Venture Capital Association* (EVCA).

⁴ http://ec.europa.eu/europe2020/index_en.htm (den 3 mars 2010). Även erkänt inom innovationsunionen: http://ec.europa.eu/research/innovation-union/index_en.cfm?pg=keydocs (den 6 oktober 2010).

⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/smact/docs/20110413-communication_en.pdf (den 13 april 2011).

⁶ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/news/speeches-statements/pdf/20111012communication_roadmap_en.pdf

riskkapitalfonder godkända företag. Vidare innehåller den enhetliga regler för vilka investerarkategorier som en godkänd riskkapitalfond tillåts inrikta sig på och för den interna organisationen hos förvaltare som saluför sådana tillåtna fonder. Eftersom förvaltare av kollektiva investeringar under namnet "Europeiska riskkapitalfonder" kommer att omfattas av identiska materiella regler i hela EU, kommer de att gagnas av enhetliga registreringskrav och ett EU-pass. Detta kommer att bidra till likvärdiga konkurrensvillkor för alla aktörer på riskkapitalmarknaden.

Enhetliga regler för riskkapitalfonder kan också ge en viktig impuls till att utveckla annan rättslig reglering av riskkapitalinvesteringar. I tillsynsramarna för försäkringsföretag (Solvens II) och banker (kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet) behandlas riskkapitalinvesteringar som högriskområden vid beräkningen av kapitalkrav. Kommissionen kommer att bedöma effekterna av sådana krav, för att se om dessa kapitalkrav behöver förändras på medellång eller lång sikt. En sådan bedömning kan underlättas om en EU-ram för riskkapitalfonder inrättas enligt den här förordningen, med enhetliga regler om portföljsammansättning och verksamhetsvillkor.

I handlingsplanen för små och medelstora företag uppmärksammas också att det gemensamma begreppet riskkapitalfond kan bli en bra utgångspunkt för att med medlemsstaterna söka lösningar på de skatteproblem som kan hindra sådana fonders gränsöverskridande investeringar. Under år 2012 kommer kommissionen att slutföra sin granskning av skattehindren för gränsöverskridande riskkapitalinvesteringar, för att lägga fram lösningar år 2013. Syftet är att undanröja hindren, samtidigt som skatteundandragande eller skatteflykt förhindras. Sådana lösningar – men oberoende av denna förordning – är ett viktigt komplement till den och bidrar till en fullt fungerande marknad för riskkapitalfonder och för små och medelstora företag inom EU. De skulle garantera effektiva kapitalflöden till godkända riskkapitalfonder och i slutändan godkända portföljföretag som dessa fonder investerar i.

Den föreslagna förordningen kompletterar förslaget till förordning om europeiska fonder för socialt företagande. Förslagen syftar till att uppnå olika mål och de båda förslagen kommer, om de antas, att samexistera som självständiga och inbördes oberoende rättsakter.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER SAMT KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

2.1. Samråd med berörda parter

Arbetet med riskkapital började 1998. I kommissionens meddelande om handlingsplanen för riskkapital⁷ framhölls redan då vikten av att skapa en väl fungerande riskkapitalmarknad⁸, med riskvilligt kapital som en viktig del. Därefter har kommissionen samlat ytterligare material genom särskilda seminarier, samråd och expertgrupper, för att ta itu med existerande rättsliga, tillsyns- och skattemässiga hinder som förhindrar att riskkapitalmarknaderna fungerar optimalt.

⁷ RCAP Final report 2003: http://ec.europa.eu/internal_market/securities/riskcapital/index_en.htm

⁸ Riskkapital handlar om tre typer av finansiering, nämligen i) informella investeringar från företagsänglar, ii) riskkapital och iii) aktiemarknader särskilt inriktade på små och medelstora företag samt tillväxtföretag.

Den 15 juni 2011 inledde kommissionen ett offentligt samråd⁹ om huvudpunkterna i en möjlig EU-ram för riskkapitalfonder och detta avslutades den 10 augusti 2011. Fyrtioåttio svar mottogs som återfinns på följande webbplats: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011/venture_capital_en.htm.

2.2. Konsekvensbedömning

I linje med sin politik för bättre lagstiftning har kommissionen genomfört en konsekvensbedömning av handlingsalternativen. Dessa alternativ innehåller en lång rad av möjliga alternativ:

- Införande av ett nytt riskkapitalpass i direktiv 2011/61/EG.
- Sänkande eller avskaffande av tröskelvärdena i direktiv 2011/61/EG.
- Skapande av särskilda regler för riskkapital som en del av tillämpningsföreskrifterna för direktiv 2011/61/EG ("nivå 2").
- Skapande av ett riskkapitalpass genom en särskild rättsakt.
- Skapande av ett förvaltningsnätverk för ömsesidigt erkännande av nationella bestämmelser om riskkapital eller "privata placeringar".

Alla dessa alternativ analyserades mot bakgrund av de allmänna målen, nämligen att göra de små och medelstora företagen i EU mer konkurrenskraftiga på en global marknad. Alternativen analyserades också mot bakgrund av de mer specifika och operativa målen för detta initiativ: i) Att skapa en EU-definition på "riskkapitalfond", ii) att skapa ett EU-system för att främja riskkapitalfonders kapitalanskaffning över gränserna, iii) att skapa en gemensam rättslig strategi för sådana fonder, inklusive inrättandet av ett nätverk för rättsligt samarbete vid övervakningen av sådana investeringsfonder.

Även effekterna undersöktes, inklusive kostnader och fördelar för förvaltare av riskkapitalfonder, små och medelstora företag, samhället, ekonomin i stort, miljön och den globala dimensionen. Analysens slutsats blev att ett riskkapitalfondspass borde inrättas genom en särskild rättsakt. Det valda alternativet väntas gagna förvaltare av riskkapitalfonder genom att förbättra villkoren för deras verksamhet i EU, vilket i sin tur bör minska kostnaderna för efterlevnad och administration och skapa nya möjligheter för kapitalanskaffning. Detta bör ge unga och innovativa små och medelstora företag fler affärsmöjligheter och mer kapital, vilket i sin tur bör öka EU-ekonomins konkurrenskraft och tillväxt.

Synpunkter från konsekvensbedömningsnämnden uttrycktes i dennas yttrande av den 11 november, som har beaktats. I synnerhet har problemanalysen förstärkts med förklaringar av i vilken mån låg riskkapitalanskaffning över gränserna kan tillskrivas de splittrade rättsreglerna inom EU. Alternativen har tydligare kopplats till de speciella problem som konstaterats, och konsekvensbedömningen har fördjupats. Slutligen har arrangemangen för tillsyn och efterlevnad förtydligats ytterligare.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/investment/venture_capital_en.htm

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 114 i EUF-fördraget som är den lämpligaste rättsliga grunden på detta område. Förslaget syftar huvudsakligen till att förbättra tillförlitlighet och rättslig säkerhet vid operatörers saluföring under namnet ”Europeisk riskkapitalfond”. För att nå detta mål införs genom förslaget enhetliga normer för följande: portföljsammansättningen för ”Europeiska riskkapitalfonder”, investeringsinstrument som sådana fonder får använda respektive tillåtna investeringsmål för kollektiva investeringsfonder som verkar under namnet ”Europeisk riskkapitalfond”.

Förslaget innehåller också enhetliga regler för de investerarkategorier som tillåts investera i ”Europeiska riskkapitalfonder”. En förordning anses vara det lämpligaste rättsliga instrumentet för att införa enhetliga krav på samtliga aktörer på riskkapitalmarknaden – riskkapitalinvesterare, riskkapitalfonder och de företag som riskkapitalfinansieringen inriktas på. En förordning betraktas också som det lämpligaste instrumentet för att skapa enhetliga regler om vem som kan vara riskkapitalinvesterare, om vem som får använda namnet ”Europeisk riskkapitalfond” och om vilka typer av företag som får finansieras av sådana godkända fonder. Slutligen betraktas en förordning som det lämpligaste instrumentet för att se till att alla aktörer omfattas av enhetliga krav på ”Europeiska riskkapitalfonder” och på dessas investeringsstrategier och investeringsverktyg.

3.2. Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Förslaget syftar främst till att skapa en tillförlitlig, säker och juridiskt stabil miljö för saluföring av europeiska riskkapitalfonder. Det kan inte överlåtas på medlemsstaterna att fastställa vad en europeisk riskkapitalfond ska utmärkas av när det gäller portföljsammansättning, investeringsverktyg, investeringsmål och tillåtna investerarkategorier bedömning. Det skulle nämligen göra att dessa grundkrav tillämpades olika och inkonsekvent i EU. Enhetliga definitioner och operativa krav måste därför spela en central roll vid fastställandet av gemensamma regler för den europeiska marknaden för EU:s riskkapitalfonder och deras förvaltare. Dessutom måste alla förvaltare av kollektiva investeringsfonder på denna marknad som använder namnet ”Europeisk riskkapitalfond” omfattas av samma organisatoriska krav och uppförandekrav.

När det gäller registrering och tillsyn av förvaltarna av ”Europeiska riskkapitalfonder”, syftar förslaget till att skapa en balans mellan behovet av effektiv tillsyn av sådana fonder, Esmas samordnande roll samt hänsynstagandet till behöriga nationella myndigheter där sådana fonder antingen är etablerade eller erbjuder tillåtna investerarkategorier. För att få ett smidigt tillsynsförfarande ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat, där förvaltaren av en godkänd ”Europeisk riskkapitalfond” är etablerad, göra följande: kontrollera den sökande förvaltarens inlämnade registreringshandlingar och registrera den sökande, efter en bedömning av om denne i tillräcklig mån uppfyller förordningens krav. Vid tillsynen av den registrerade förvaltaren ska den behöriga myndighet som har registrerat förvaltaren samarbeta med de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den godkända fonden saluförs. Esmas ska ha en central databas som förtecknar alla registrerade förvaltare som tillåts använda namnet ”Europeisk riskkapitalfond”.

När det gäller proportionalitetsprincipen, innehåller förslaget en balans mellan det allmänna intresset av att främja mer likvida riskkapitalmarknader och de föreslagna åtgärdernas

kostnadseffektivitet. Genom ett enkelt registreringssystem tar förslaget hänsyn till behovet av jämvikt mellan å ena sidan säkerhet och tillförlitlighet hos namnet "Europeisk riskkapitalfond" och å andra sidan en effektivt fungerande riskkapitalmarknad och dess olika intressenters kostnader.

3.3. Efterlevnad av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget

Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag till förordningar om inrättande av Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Esma. I detta sammanhang vill kommissionen påminna om sina uttalanden om artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget i samband med antagandet av förordningarna om inrättande av de europeiska tillsynsmyndigheterna: "När det gäller processen för antagande av regleringsstandarder framhåller kommissionen den unika karaktären hos sektorn för finansiella tjänster, i enlighet med Lamfalussy-strukturen och uttryckligen erkänd i förklaring 39 i EUF-fördraget. Emellertid hyser kommissionen allvarliga tvivel huruvida begränsningarna av dess roll vid antagandet av delegerade akter och genomförandeåtgärder är i linje med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget."

3.4. Presentation av förslaget

Artikel 1 – Syfte

I artikel 1 fastställs den planerade förordningens syfte. I artikeln klargörs att namnet "Europeisk riskkapitalfond" ska förbehållas de fondförvaltare som uppfyller en rad enhetliga kvalitetskriterier för saluföringen av sina godkända riskkapitalfonder i unionen. I artikel 1 framhävs målsättningen att uppställa en enhetlig definition av godkänd riskkapitalfond. Definitionen har utvecklats för att säkerställa smidig saluföring av sådana fonder i hela unionen.

Artikel 2 – Tillämpningsområde

I artikel 2 anges att denna förordning ska omfatta förvaltare av kollektiva investeringsföretag enligt definitionen i artikel 3 b i förordningen. Förvaltare ska vara etablerade i unionen och registrerade hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i enlighet med direktiv 2011/61/EG och ska förvalta godkända riskkapitalfonders portföljer. De förvaltade tillgångarna ska totalt inte överstiga ett tröskelvärde på 500 miljoner euro.

Artikel 3 – Definitioner

Artikel 3 innehåller grundläggande definitioner som avgränsar den föreslagna förordningens tillämpningsområde. Här definieras centrala begrepp som godkänd riskkapitalfond, godkända investeringsverktyg och godkända investeringsmål. Huvudsyftet med dessa definitioner är att klart avgränsa begreppet godkänd riskkapitalfond från andra fonder med andra, mindre specialiserade investeringsstrategier, exempelvis onoterade bolag ("private equity").

För att exakt definiera för vilka godkända fonder en förvaltare får utnyttja rättigheterna enligt denna förordning, föreskrivs i artikel 3 a att en riskkapitalfond ska vara en fond där minst 70 % av sammanlagt kapital samt utfäst ej infordrat kapital ska avse investeringar i små och medelstora företag som emitterar egenkapital- eller hybridkapitalinstrument direkt till riskkapitalinvesteraren ("investeringsmål"). Detta innebär att återstående 30 % av kapitalet ska bära exempelvis driftskostnader som belastar den godkända riskkapitalfonden enligt överenskommelse med investerare.

Det är viktigt att klargöra att riskkapitalfonden ska förvärva dessa instrument direkt från emitterande små och medelstora företag. Direktförvärv är en viktigt spär, eftersom den syftar till att skilja godkända riskkapitalfonder från den bredare kategorin fonder för onoterade bolag (som handlar med emitterade värdepapper på andrahandsmarknader). Artikel 3 innehåller ytterligare definitioner som krävs för den föreslagna förordningens tillämpning.

Artikel 4 – Användning av namnet ”Europeisk riskkapitalfond”

Artikel 4 innehåller huvudprincipen att endast fonder som uppfyller förordningens enhetliga kriterier får använda namnet ”Europeisk riskkapitalfond” vid saluföringen av godkända riskkapitalfonder i hela unionen.

Artikel 5 – Portföljsammansättning

Artikel 5 innehåller detaljerade föreskrifter om en europeisk riskkapitalfonds portföljsammansättning. Artikeln innehåller här enhetliga regler om godkända riskkapitalfonders investeringsmål, om tillåtna investeringsverktyg samt regler om begränsningarna för ökningarna av en godkänd riskkapitalfonds exponering. För att godkända riskkapitalfonder ska få en viss investerings- och likviditetsflexibilitet, skulle andrahandshandel tillåtas upp till ett högsta tröskelvärde som inte överstiger 30 % av sammanlagt kapital samt utfäst ej infordrat kapital.

Artikel 6 – Tillåtna investerare

Artikel 6 innehåller närmare föreskrifter om vilka investerare som tillåts investera i godkända riskkapitalfonder: Enligt denna artikel får de aktuella fonderna endast marknadsföras till investerare som är professionella investerare enligt direktiv 2004/39/EG. Saluföring till andra investerare, som vissa kapitalstarka personer, tillåts bara om de bidrar med minst 100 000 euro till fonden. Fondförvaltaren ska också använda vissa förfaranden, så att denne rimligen kan utgå från att dessa andra investerare kan göra sina egna investeringsbeslut och inser riskerna.

Artikel 7 – Uppföranderegler och undvikande av intressekonflikter

Artikel 7 innehåller allmänna principer för hur förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska bete sig, särskilt i sin verksamhetsutövning och i förhållande till investerare.

Artikel 8 – Intressekonflikter

Artikel 8 innehåller regler för hur förvaltare av riskkapitalfonder ska hantera intressekonflikter. Enligt dessa bestämmelser ska också förvaltaren ha erforderliga organisatoriska och administrativa rutiner som tryggar korrekt hantering av intressekonflikter.

Artikel 9 – Andra organisatoriska krav

I artikel 9 föreskrivs att en förvaltare av riskkapitalfonder ska ha tillräckliga personal- och teknikresurser samt tillräcklig kapitalbas för förvaltningen av godkända riskkapitalfonder.

Artikel 10 – Värdering

I artikel 10 behandlas värderingen av en godkänd riskkapitalfonds tillgångar. Bestämmelser om detta bör fastställas i den godkända riskkapitalfondens bolagsordning.

Artikel 11 – Årsrapport

Artikel 11 innehåller bestämmelser om årsrapporter som förvaltare av riskkapitalfonder bör utarbeta om de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar. I rapporten ska fondportföljens sammansättning och det gångna årets verksamhet redovisas.

Artikel 12 – Information till investerare

Artikel 12 innehåller viktiga upplysningskrav om godkända riskkapitalfonder som förvaltaren ska fullgöra. Viktigast i dessa informationskrav är att före avtal information ska lämnas in om den godkända fondens investeringsstrategi och mål, om använda investeringsinstrument, om kostnader och tillhörande avgifter samt om risk-/avkastningsprofilen för fondens föreslagna investering. Här ingår även information om hur ersättningen till förvaltaren av riskkapitalfonden beräknas.

Artikel 13 – Tillsyn

Artikel 13: För att säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndighet kan kontrollera att förvaltaren av en riskkapitalfond efterlever förordningens enhetliga krav, ska denne underrätta den behöriga myndigheten om sin avsikt att saluföra godkända riskkapitalfonder under namnet ”Europeisk riskkapitalfond.” Förvaltaren ska också lämna nödvändig information, bland annat om arrangemang för att följa förordningen och om de fonder som denne avser att saluföra. När den behöriga myndigheten förvärvat sig om att de begärda uppgifterna är fullständiga och att arrangemangen är adekvata för förordningens krav, ska myndigheten registrera förvaltaren av riskkapitalfonden. Registreringen ska gälla i hela unionen och göra det möjligt för förvaltare att saluföra godkända riskkapitalfonder under namnet ”Europeisk riskkapitalfond”.

Artikel 14 – Uppdatering av uppgifter om godkända riskkapitalfonder

Artikel 14 innehåller bestämmelser om när de uppgifter behöver uppdateras som lämnats till hemmedlemsstatens behöriga myndighet.

Artikel 15 – Gränsöverskridande anmälningar

I artikel 15 beskrivs det gränsöverskridande anmälningsförfarande mellan de behöriga tillsynsmyndigheterna som inleds efter registreringen av en riskkapitalfonds förvaltare.

Artikel 16 – Esma-databasen

I artikel 16 åläggs Esma att ha en central databas med en förteckning över alla godkända riskkapitalfonder som registrerats i unionen.

Artikel 17 – Behörig myndighets tillsyn

I artikel 17 föreskrivs att hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska utöva tillsyn när det gäller förordningens krav.

Artikel 18 – Tillsynsbefogenheter

Artikel 18 innehåller en förteckning över tillsynsbefogenheter som behöriga myndigheter ska ha för säkerställande av att förordningens enhetliga kriterier efterlevs.

Artikel 19 – Sanktioner

Artikel 19 innehåller föreskrifter om sanktioner för att säkerställa en korrekt tillämpning av förordningens krav.

Artikel 20 – Överträdelse av centrala bestämmelser

I artikel 20 anges att överträdelser av centrala bestämmelser i denna förordning om exempelvis portföljsammansättning, tillåtna investerare och användningen av namnet "Europeisk riskkapitalfond" bör medföra förbud mot användning av namnet och avregistrering av förvaltaren av riskkapitalfonden.

Artikel 21 – Tillsynssamarbete

Artikel 21 innehåller bestämmelser om utbyte av tillsynsinformation mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten samt Esma.

Artikel 22 – Tystnadsplikt

Artikel 22 innehåller bestämmelser om den grad av tystnadsplikt som ska gälla för alla berörda nationella myndigheter och Esma.

Artikel 23 – Villkor för befogenheter

I artikel 23 fastställs på vilka villkor kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter.

Artikel 24 – Översyn

Artikel 24 innehåller klausuler om översyn av den föreslagna förordningen och kommissionens eventuella förslag om att ändra denna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Inga budgetkonsekvenser föreligger.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska riskkapitalfonder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,¹⁰

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,¹¹

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,¹²

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Med riskkapital finansieras i allmänhet mycket små företag, som är i sitt uppstartsskede och med en stor tillväxt- och expensionspotential. Riskkapitalfonder kan ge dessa företag värdefull sakkunskap och kunskaper, affärskontakter, märkesstatus och strategiska råd. Genom finansiering och rådgivning till sådana företag kan riskkapitalfonder främja den ekonomiska tillväxten och bidra till skapandet av arbetstillfällen, främja innovativa företag, öka dessas investeringar i forskning och utveckling och främja entreprenörskap, innovation och konkurrenskraft inom unionen.
- (2) Det bör fastställas ett gemensamt regelverk för användning av namnet ”Europeiska riskkapitalfonder”. Särskilt bör detta avse portföljsammansättningen hos fonder med detta namn, deras tillåtna investeringssyften, investeringsverktyg och investerarkategorier som tillåts investera i sådana fonder enligt enhetliga bestämmelser i unionen. Utan en sådan ram finns det risk för att medlemsstaterna vidtar skiljaktiga nationella åtgärder som negativt inverkar på och hindrar en väl fungerande inre marknad, eftersom riskkapitalfonder som vill vara verksamma i hela unionen då skulle

¹⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

¹¹ EUT C [...], [...], s. [...].

¹² EUT C [...], [...], s. [...].

omfattas av olika regler i olika medlemsstater. Dessutom skulle skiljaktiga kvalitetskrav på portföljsammansättning, investeringsmål och tillåtna investerare kunna leda till olika nivåer av investerarskydd och skapa förvirring kring investeringserbjudanden som förknippas med ”Europeiska riskkapitalfonder”. Investerare bör också kunna jämföra investeringserbjudanden från olika riskkapitalfonder. Det är nödvändigt att undanröja väsentliga hinder för riskkapitalfonders gränsöverskridande kapitalanskaffning och att undvika snedvridningar i konkurrensen mellan fonderna. Förhindras måste också ytterligare potentiella hinder för handeln och betydande snedvridning av konkurrensen i framtiden. Rättslig grund är därför artikel 114 i EUF-fördraget, såsom den konsekvent tolkats i Europeiska unionens domstols rättspraxis.

- (3) Det är nödvändigt att anta en förordning om enhetliga föreskrifter för Europeiska riskkapitalfonder och om införande av motsvarande skyldigheter för deras förvaltare i alla medlemsstater som vill anskaffa kapital inom hela EU under namnet ”Europeisk riskkapitalfond”. Dessa krav bör skapa förtroende hos investerare som vill investera i riskkapitalfonder.
- (4) Genom att kvalitetskraven på användningen av namnet ”Europeisk riskkapitalfond” definieras genom en förordning, säkerställs det att dessa krav direkt blir tillämpliga på fondföretag som anskaffar kapital under detta namn. Detta skulle säkerställa enhetliga villkor för namnets användning genom att undvika skiljaktiga nationella krav vid införlivandet av ett direktiv. Denna förordning skulle innebära att fondföretag som använder detta namn skulle behöva följa samma regler i hela unionen, vilket också skulle öka förtroendet hos investerare som vill investera i riskkapitalfonder. En förordning skulle också minska lagstiftningens komplexitet och sänka förvaltarnas kostnader för att följa ofta skiljaktiga nationella bestämmelser om riskkapitalfonder, särskilt för förvaltare som vill anskaffa kapital över gränserna. En förordning bör också bidra till att eliminera snedvridning av konkurrensen.
- (5) För att klargöra förhållandet mellan denna förordning och bestämmelserna om fondföretag och deras förvaltare, måste det fastställas att denna förordning endast bör omfatta förvaltare av andra fondföretag än fondföretag enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)¹³. De ska vara etablerade inom unionen och vara registrerade hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EG av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010¹⁴. Dessutom bör förordningen endast omfatta förvaltare av godkända riskkapitalfonders portföljer där de totala förvaltade tillgångarna inte överstiger ett tröskelvärde på 500 miljoner euro. För en operativ beräkning av detta tröskelvärde bör kommissionen i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget få delegerad befogenhet att anta akter för att närmare ange hur det ska beräknas. När den utövar denna befogenhet, bör kommissionen för säkrandet av enhetliga regler för fondföretag beakta åtgärder som den antagit i enlighet med artikel 3.6 a i direktiv 2011/61/EG.

¹³ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

¹⁴ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

- (6) Om förvaltare av fondföretag inte vill använda namnet "Europeisk riskkapitalfond", bör denna förordning inte vara tillämplig. I sådana fall bör gällande nationella bestämmelser och unionens allmänna bestämmelser fortsätta tillämpas.
- (7) I förordningen bör enhetliga regler fastställas för hur godkända riskkapitalfonder ska vara beskaffade, särskilt om vilka portföljföretag som dessa ska tillåtas investera i och om vilka investeringsinstrument som ska få användas. En tydlig avgränsning måste göras mellan godkända riskkapitalfonder och andra alternativa investeringsfonder som har andra, mindre specialiserade investeringsstrategier, exempelvis onoterade bolag ("private equity").
- (8) För att exakt avgränsa de fondföretag som ska omfattas av denna förordning och se till att inriktas på att tillhandahålla kapital till små företag i dessas uppstartsskede, bör namnet "Europeisk riskkapitalfond" begränsas till de fonder där minst 70 % av sammanlagt kapital och utfäst ej infordrat kapital investeras i sådana företag i form av eget kapital eller hybridkapital.
- (9) Godkända riskkapitalfonder måste begränsas till investeringar i direkt emitterade instrument, så att en viktig skiljelinje kan dras mellan godkända riskkapitalfonder enligt denna förordning och den bredare kategori av alternativa investeringsfonder som handlar med emitterade värdepapper på andrahandsmarknader.
- (10) För att ge förvaltare av riskkapitalfonder viss flexibilitet vid fondernas investeringar och likviditetshantering, bör andrahandshandel tillåtas upp till ett tröskelvärde på högst 30 % av sammanlagt kapital och utfäst ej infordrat kapital. Kortsiktiga innehav av kontanter och likvida tillgångar bör inte beaktas vid beräkningen av detta maximivärde.
- (11) För att säkerställa att namnet "Europeisk riskkapitalfond" är tillförlitligt och lätt igenkännbart för investerare i hela unionen, bör det i denna förordning fastställas att endast riskkapitalförvaltare som uppfyller dess föreskrivna enhetliga kvalitetskriterier ska tillåtas använda namnet "Europeisk riskkapitalfond" när de saluför sådana fonder i unionen.
- (12) För att se till att godkända riskkapitalfonderna har en klar och tydlig profil som passar deras syfte, bör det finnas enhetliga regler för portföljsammansättning och fondernas tillåtna investeringmetoder.
- (13) För att riskkapitalfonder inte ska bidra till systemrisker och säkerställa att deras investeringar inriktas på att stödja godkända portföljföretag, bör belåning eller skuldsättning av fonden inte tillåtas. Kortfristiga lån bör dock tillåtas, för att fonden ska kunna täcka exceptionella likviditetsbehov som kan uppstå från det att inbetalning krävs av investerares kapitalutfästelser tills kapitalet faktiskt betalas in.
- (14) Särskilda säkerhetsmekanismer bör fastställas, för att se till att riskkapitalfonder saluförs till investerare som har den kunskap, erfarenhet och kapacitet som fordras av dessa fonder och för att bevara investerarnas förtroende för och tillit till godkända riskkapitalfonder. Därför bör sådana fonder generellt bara saluföras till investerare som är professionella kunder eller kan behandlas som sådana enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG¹⁵. Till denna kategori hör förvaltare av riskkapitalfonder som själva investerar i riskkapitalfonder. För att få en tillräckligt bred investerarbas för investeringar i riskkapitalfonder är det också önskvärt att vissa andra investerare får tillgång till godkända riskkapitalfonder, exempelvis personer med stor nettoförmögenhet. För dessa andra investerare bör dock särskilda skyddsmekanismer fastställas, för att se till att godkända riskkapitalfonder bara saluförs till investerare med en lämplig profil för sådana investeringar. Sådana skyddsmekanismer utesluter saluföring i form av sparplaner.

- (15) I denna förordning bör regler fastställas för affärsverksamhet och förhållandet mellan riskkapitalförvaltare och deras investerare, för att säkerställa att "Europeisk riskkapitalfond" endast används av förvaltare som uppfyller enhetliga kvalitetskriterier på sitt marknadsbeteende. Av samma skäl bör det i denna förordning föreskrivas enhetliga villkor för hur sådana förvaltare ska hantera intressekonflikter. I dessa regler bör det även krävas att förvaltaren har erforderliga organisatoriska och administrativa rutiner som tryggar korrekt hantering av intressekonflikter.
- (16) För att säkerställa att namnet "Europeisk riskkapitalfond" har integritet, bör förordningen också innehålla kvalitetskriterier för riskkapitalfondens organisation. För en korrekt förvaltning av godkända riskkapitalfonder bör den därför föreskriva enhetliga, rimliga krav på lämpliga tekniska resurser och personalresurser samt tillräckliga egna medel.
- (17) För investerarskyddet måste det säkerställas att sådana fonders tillgångar värderas på ett korrekt sätt. Därför bör godkända riskkapitalfonders bolagsordningar innehålla regler om värderingen av tillgångar. Detta bör trygga värderingens integritet och överblickbarhet.
- (18) Enhetliga bestämmelser om årsredovisning bör fastställas, för att säkerställa att förvaltare av riskkapitalfonder som använder namnet "Europeisk riskkapitalfond" i tillräcklig utsträckning redovisar sin verksamhet.
- (19) För att gentemot investerarna säkerställa att namnet "Europeisk riskkapitalfond" har integritet, bör det bara användas av förvaltare av riskkapitalfonder med full öppenhet och insyn i deras investeringspolitik och investeringsmål. I denna förordning bör det därför fastställas enhetliga informationskrav som en förvaltare av en riskkapitalfond ska uppfylla gentemot sina investerare. Bland annat bör det finnas krav på att det före avtal ska lämnas information om den godkända riskkapitalfondens investeringsstrategi och mål, om använda investeringsinstrument, om kostnader och tillhörande avgifter samt om risk-/avkastningsprofilen för den investering som fonden föreslår. För en hög grad av öppenhet och insyn bör kraven också omfatta information om hur riskkapitalfondens ersättningar beräknas.
- (20) För att garantera en effektiv tillsyn när det gäller de enhetliga kraven i denna förordning, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kontrollera att förvaltare av riskkapitalfonder följer dessa krav. Därför ska den förvaltare av en riskkapitalfond som önskar marknadsföra sin fond som "Europeisk riskkapitalfond"

¹⁵

EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om detta. Den behöriga myndigheten bör registrera förvaltaren av riskkapitalfonden, om alla nödvändiga uppgifter har lämnats in och om det finns lämpliga arrangemang för att uppfylla kraven i denna förordning. Denna registrering bör gälla i hela unionen.

- (21) För att se till att efterlevnaden av de enhetliga kriterierna i denna förordning övervakas effektivt, bör förordningen innehålla regler om när uppgifter som lämnats till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten behöver uppdateras.
- (22) För en effektiv tillsyn när det gäller kraven i denna förordning, bör den även föreskriva en mekanism för de behöriga tillsynsmyndigheternas anmälningar till varandra, när en riskkapitalfonds förvaltare registrerats i sin hemmedlemsstat.
- (23) För överblickbara villkor för godkända riskkapitalfonders saluföring i hela unionen, bör Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA) åläggas att ha en central databas som förtecknar alla godkända riskkapitalfonder som registrerats i enlighet med denna förordning.
- (24) För att trygga en effektiv tillsyn när det gäller de enhetliga kriterierna enligt denna förordning, bör den innehålla en förteckning över tillsynsbefogenheter som behöriga myndigheter ska ha till sitt förfogande.
- (25) För att säkerställa efterlevnaden bör denna förordning innehålla sanktioner mot överträdelser av dess huvudbestämmelser. Dessa gäller portföljsammansättning, skyddsåtgärder för tillåtna investerare och att endast registrerade förvaltare av riskkapitalfonder ska få använda namnet "Europeisk riskkapitalfond". Det bör föreskrivas att en överträdelse av dessa huvudbestämmelser medför förbud mot att använda namnet och avregistrering av förvaltaren av riskkapitalfonder.
- (26) Tillsynsinformation bör utbytas mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten och värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad *Esma*).
- (27) Effektivt samarbete på tillsynsområdet mellan organ som ska övervaka efterlevnaden av denna förordnings enhetliga kriterier förutsätter att en hög grad av tystnadsplikt ska gälla för alla berörda nationella myndigheter och *Esma*.
- (28) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och hög tillsynsnivå i hela unionen. Då *Esma* har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara ändamålsenligt och lämpligt att ålägga den att för kommissionen ta fram förslag till tekniska genomförandestandarder som inte inbegriper politiska val.
- (29) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG¹⁶. *Esma* bör åläggas att utarbeta

¹⁶

EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

tekniska genomförandestandarder för format och metod i meddelandeförfarandet enligt artikel 15.

- (30) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen i syfte att specificera förordningens krav och de metoder som ska användas för beräkning och övervakning av tröskelvärdet enligt denna samt specificera olika kategorier av sådana intressekonflikter som förvaltare av riskkapitalfonder måste undvika samt vilka åtgärder som bör vidtas i detta avseende. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sina förberedelser, inklusive på expertnivå
- (31) Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (32) Senast fyra år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas bör en översyn av den göras, för att ta hänsyn till riskkapitalmarknadens utveckling. På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagförslag.
- (33) I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheter och iakttas de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privat- och familjeliv (artikel 7) samt näringsfriheten (artikel 16).
- (34) När det gäller denna förordning regleras medlemsstaternas behandling av personuppgifter i medlemsstaterna av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹⁷. Detta är föremål för tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som medlemsstaterna utsett. När det gäller denna förordning regleras Esmas behandling av personuppgifter, under tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter¹⁸.
- (35) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av reglerna för statligt stöd på godkända riskkapitalfonder.
- (36) Målet för denna förordning, bland annat att säkra enhetliga krav på godkända riskkapitalfonders saluföring, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Unionen får därför anta åtgärder i enlighet med den subsidiaritetsprincip som föreskrivs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen, som anges i samma artikel, föreskrivs i denna förordning ett enkelt registreringssystem för förvaltare av riskkapitalfonder. Därigenom tas det full hänsyn till kravet på att säkerhet och tillförlitlighet för namnet ”Europeisk riskkapitalfond” vägs mot en effektivt fungerande riskkapitalmarknad och

¹⁷ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹⁸ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

kostnaderna för dess olika intressenter. Därigenom går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs enhetliga krav på företag för kollektiva investeringar som vill använda namnet "Europeisk riskkapitalfond" samt villkoren för sådana företags saluföring under detta namn i unionen, vilket därmed bidrar till en väl fungerande inre marknad. Enhetliga regler föreskrivs för saluföring av godkända riskkapitalfonder till tillåtna investerare i hela unionen, för sammansättningen av riskkapitalfonders portföljer, för tillåtna investeringsinstrument och investeringsteknik samt för organisation, uppförande, öppenhet och insyn hos de förvaltare som saluför godkända riskkapitalfonder i unionen.

Artikel 2

1. Förordningen ska tillämpas på de företag för kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 3 b som är etablerade i unionen och ska registreras hos de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EG, förutsatt att förvaltarnas riskkapitalfonders portföljer innehåller förvaltade tillgångar som sammanlagt inte överstiger ett tröskelvärde på 500 miljoner euro eller, i medlemsstater där euron inte är officiell valuta, motsvarande värde i nationell valuta den dag då denna förordning träder i kraft.
2. Vid beräkningen av tröskelvärdet enligt punkt 1 ska de företag för kollektiva investeringar som förvaltar andra fonder än godkända riskkapitalfonder inte behöva aggregera tillgångarna i de fonderna.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23, för angivande av hur tröskelvärdet enligt punkt 1 ska beräknas och för löpande övervakning av hur tröskelvärdet efterlevs.

Artikel 3

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *godkänd riskkapitalfond*: ett företag för kollektiva investeringar som investerar minst 70 % av sammanlagt kapital och utfäst ej infordrat kapital i tillgångar som utgör godkända investeringar.
- (b) *företag för kollektiva investeringar*: ett företag som med kapital från flera investerare och för dessas räkning investerar enligt en fastställd investeringspolitik och som inte behöver auktorisation enligt artikel 5 i direktiv 2009/65/EG.

- (c) *godkända investeringar*: egetkapital- eller hybridkapitalinstrument som
- i) emitterats av ett godkänt portfölj företag och som den godkända riskkapitalfonden direkt förvärvat av portfölj företaget, eller som
 - ii) emitterats av ett godkänt portfölj företag i utbyte mot egetkapitalinstrument som portfölj företaget emitterat, eller som
 - iii) emitterats av ett företag som det godkända portfölj företaget är ett majoritetsägt dotterföretag till och som den godkända riskkapitalfonden förvärvat i utbyte mot aktier som det godkända portfölj företaget emitterat.
- (d) *godkänt portfölj företag*: ett företag som, vid tidpunkten för den godkända riskkapitalfondens investering, inte är börsnoterat på en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG, som har färre än 250 anställda, som antingen har en årsomsättning på högst 50 miljoner euro eller en balansomslutning på högst 43 miljoner och som inte självt är ett företag för kollektiva investeringar.
- (e) *eget kapital*: ägarandel i ett företag i form av aktier eller andra former av andelar i det godkända portfölj företagets kapital och som emitterats för investeringarna.
- (f) *hybridkapital*: instrument vars avkastning främst baseras på det godkända portfölj företagets vinster eller förluster och som är oprioriterade vid obestånd.
- (g) *saluföring*: ett direkt eller indirekt erbjudande eller en placering på initiativ av förvaltaren av riskkapitalfonden eller på dennes uppdrag och som avser andelar eller aktier i en riskkapitalfond som denne förvaltar och riktar sig till investerare med hemvist eller med sitt säte i unionen.
- (h) *kapitalutfästelse*: varje utfästelse som förpliktigar en person att förvärva andelar i riskkapitalfonden eller ge kapitaltillskott till denna.
- (i) *förvaltare av riskkapitalfonder*: en juridisk person vars regelbundna affärsverksamhet avser förvaltning av minst en godkänd riskkapitalfond.
- (j) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där förvaltaren av riskkapitalfonder är etablerad eller har sitt säte.
- (k) *värdmedlemsstat*: annan medlemsstat än hemmedlemsstaten där förvaltaren av riskkapitalfonder saluför godkända riskkapitalfonder i enlighet med denna förordning.
- (l) *behörig myndighet*: den nationella myndighet som hemmedlemsstaten genom lagar eller andra författningar ålägger att handlägga registreringen av företag för kollektiva investeringar enligt artikel 2.1.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV NAMNET "EUROPEISK RISKKAPITALFOND"

Artikel 4

Förvaltare av riskkapitalfonder som uppfyller kraven i detta kapitel ska ha rätt att använda namnet "Europeisk riskkapitalfond" vid saluföringen av godkända riskkapitalfonder i unionen.

Artikel 5

1. Förvaltaren av en riskkapitalfond ska säkerställa att tillgångar som förvärvas vid annat än godkända investeringar tar i anspråk högst 30 procent av fondens sammanlagda kapital och utfäst ej infordrat kapital. Kortsiktiga innehav i kontanter och andra likvida tillgångar ska inte beaktas vid beräkningen av denna gräns.
2. Förvaltaren av en riskkapitalfond får inte utnyttja den godkända riskkapitalfonden för lån, utfärdande av skuldebrev, ställande av säkerhet eller på denna fond använda metoder som ökar fondens exponering, antingen genom lån av kontanter eller värdepapper, ingångna derivatpositioner eller på annat sätt.
3. Förbudet enligt punkt 2 får inte tillämpas på engångslån med en löptid på högst 120 kalenderdagar för att åtgärda likviditetsbehov som kan uppstå från det att betalning krävs av investerares kapitalutfästelser tills kapitalet betalas in.

Artikel 6

Förvaltare av riskkapitalfonder ska bara saluföra fondandelar och aktier i godkända riskkapitalfonder till investerare som betraktas som professionella kunder enligt bilaga II.I till direktiv 2004/39/EG eller som på begäran kan behandlas som professionella kunder enligt bilaga II.II till det direktivet, eller till andra investerare varvid

- (a) dessa andra investerare ska utfästa sig att investera minst 100 000 euro,
- (b) dessa andra investerare skriftligen ska uppge, i en annan handling än avtalet som ska ingås för investeringsutfästelsen, att de är medvetna om riskerna med den planerade utfästelsen eller investeringen,
- (c) förvaltaren av riskkapitalfonder ska göra en bedömning av investerarens sakkunskap, erfarenhet och kunskaper, utan att förutsätta att investeraren har marknadskunskaperna och erfarenheterna hos dem som anges i bilaga II.I till direktiv 2004/39/EG,
- (d) förvaltaren av riskkapitalfonder mot bakgrund av utfästelsens karaktär eller den planerade investeringen ska göra bedömningen att investeraren rimligen bör

kunna göra egna investeringsbeslut och inse riskerna samt att en utfästelse av detta slag är lämpligt för investeraren i fråga,

- (e) förvaltaren av riskkapitalfonder skriftligen ska styrka att denne gjort bedömningen enligt punkt c och att villkoren i punkt d är uppfyllda.

Artikel 7

Förvaltare av riskkapitalfonder ska göra följande när det gäller de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar:

- (a) Handla med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet vid utövandet av verksamheten.
- (b) Tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter som rimligen bör strida mot investerarnas och de godkända portföljföretagens intressen.
- (c) Bedriva verksamheten så att den på bästa sätt främjar de förvaltade godkända riskkapitalfonderna, investerarna i de berörda fonderna och marknadens integritet.
- (d) Sorgfälligt välja och löpande övervaka investeringar i godkända portföljföretag.
- (e) Inneha tillräcklig kunskap om och insikt i de godkända portföljföretag som de investerar i.

Artikel 8

1. Förvaltare av riskkapitalfonder ska belägga och undvika intressekonflikter och, om sådana inte kan undvikas, hantera och övervaka dem samt i enlighet med punkt 4 informera om sådana intressekonflikter för att hindra att de negativt påverkar de godkända riskkapitalfonderna och deras investerare samt för att se till att de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar hanteras väl.
2. Förvaltare av riskkapitalfonder ska särskilt belägga intressekonflikter som kan uppstå mellan
 - (a) förvaltaren av riskkapitalfonder och dennes faktiska ledning, anställda eller personer som direkt eller indirekt kontrollerar eller kontrolleras av förvaltaren av riskkapitalfonder å ena sidan och den godkända riskkapitalfond som förvaltas av förvaltaren av riskkapitalfonder eller investerarna i de berörda godkända riskkapitalfonderna å den andra,
 - (b) den godkända riskkapitalfonden eller dess investerare å ena sidan och en annan godkänd riskkapitalfond som förvaltas av samma fondförvaltare eller investerarna i denna andra riskkapitalfond å den andra.

3. Förvaltare av riskkapitalfonder ska ha och använda effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden för att uppfylla kraven enligt punkterna 1 och 2.
4. Information om intressekonflikter enligt punkt 1 ska lämnas, om förvaltaren av riskkapitalfonder har organisatoriska förfaranden för att belägga, förhindra, hantera och övervaka intressekonflikter men där dessa inte är tillräckliga för att med rimlig säkerhet förhindra att investerarnas intressen skadas. Förvaltaren av riskkapitalfonder ska tydligt och klart informera investerarna om allmänna intressekonflikter eller intressekonflikters orsaker, innan den åtar sig att göra affärer på deras vägnar.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att ange följande:
 - (a) De typer av intressekonflikter som avses i punkt 2.
 - (b) Rimliga åtgärder som förvaltare av riskkapitalfonder ska förväntas vidta med hjälp av strukturer och organisatoriska och administrativa förfaranden för att belägga, förhindra, hantera, övervaka och informera om intressekonflikter.

Artikel 9

Förvaltare av riskkapitalfonder ska alltid ha en tillräcklig kapitalbas och använda lämpliga personal- och teknikresurser för en god förvaltning av godkända riskkapitalfonder.

Artikel 10

Regler för värdering av tillgångar ska fastställas i den godkända riskkapitalfondens bolagsordning.

Artikel 11

1. Förvaltare av riskkapitalfonder ska tillhandahålla en årsrapport till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för varje godkänd riskkapitalfond som de förvaltar och senast 6 månader efter räkenskapsårets utgång. I årsrapporten ska det senaste årets verksamhet redovisas samt den godkända riskkapitalfondens portföljsammansättning. Den ska innehålla den godkända riskkapitalfondens reviderade bokslut. Den ska utformas i enlighet med gällande redovisningsstandarder och vad som avtalats mellan förvaltaren av riskkapitalfonder och investerarna. Förvaltaren av riskkapitalfonder ska på begäran lämna rapporten till investerare. Förvaltaren av riskkapitalfonder och investerare får komma överens om ytterligare inbördes information.
2. Om förvaltaren av riskkapitalfonder för den godkända riskkapitalfonden ska offentliggöra en årsredovisning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG¹⁹, ska informationen som avses i punkt 1 lämnas antingen separat eller som en kompletterande del av årsredovisningen.

¹⁹ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

Artikel 12

1. Förvaltare av riskkapitalfonder ska underrätta sina investerare om åtminstone följande faktorer, innan dessa fattar investeringsbeslut:
 - (a) Fondförvaltarens och eventuella andra tjänsteleverantörers identitet som denne anlitar för sin förvaltning av de godkända riskkapitalfonderna samt en beskrivning av deras arbetsuppgifter.
 - (b) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens investeringsstrategi och mål, inklusive en beskrivning av de typer av godkända portföljföretag och andra tillgångar som riskkapitalfonden tillåts investera i, av vilken teknik den kan använda och av alla eventuella investeringsbegränsningar.
 - (c) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens riskprofil och av eventuella risker med tillgångarna som fonden kan investera i eller med investeringsteknik som kan användas.
 - (d) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens värderingsförfarande och av dess prissättningsmetod vid värderingen av tillgångarna, inklusive värderingsmetoder för godkända portföljföretag.
 - (e) En beskrivning av hur ersättningen till riskkapitalfondens förvaltare beräknas.
 - (f) En beskrivning av alla avgifter och andra kostnader och av högsta sammanlagt belopp som investerarna står för direkt eller indirekt.
 - (g) Den godkända riskkapitalfondens tidigare resultat, om sådana föreligger.
 - (h) En beskrivning av formerna för ändringar av den godkända riskkapitalfondens investeringsstrategi och/eller investeringspolitik.
2. Om den godkända riskkapitalfonden ska offentliggöra prospekt om denna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG²⁰ eller i enlighet med nationell lagstiftning, ska den information som avses i punkt 1 antingen lämnas separat eller som en del av prospektet.

KAPITEL III TILLSYN OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 13

1. Förvaltare som avser att använda namnet "Europeisk riskkapitalfond" för saluföring av sina godkända riskkapitalfonder, ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om denna avsikt och ska lämna följande uppgifter:

²⁰ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

- (a) Uppgift om vilka personer som i praktiken leder verksamheten hos förvaltaren av de godkända riskkapitalfonderna.
 - (b) Uppgift om de godkända riskkapitalfonder vars andelar eller aktier ska saluföras och dessas investeringsstrategier.
 - (c) Uppgift om de åtgärder som vidtagits för att uppfylla kraven i kapitel II.
 - (d) En förteckning över de medlemsstater där förvaltaren av riskkapitalfonder avser att marknadsföra respektive godkänd riskkapitalfond.
2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska endast registrera förvaltaren av riskkapitalfonder, om den är förvissad om att
- (a) de uppgifter som krävs enligt punkt 1 är fullständiga, och
 - (b) de arrangemang som anmälts enligt punkt 1 c är adekvata för kraven i kapitel II.
3. Registreringen ska gälla i hela unionen och ska tillåta att förvaltare av riskkapitalfonder i hela unionen kan saluföra godkända riskkapitalfonder under namnet "Europeiska riskkapitalfonder".

Artikel 14

Förvaltaren av riskkapitalfonder ska underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten där förvaltaren avser att saluföra följande:

- (a) En ny godkänd riskkapitalfond.
- (b) En befintlig godkänd riskkapitalfond i en medlemsstat som inte nämns i den förteckning som avses i artikel 13.1 d.

Artikel 15

1. Efter registrering av en förvaltare av riskkapitalfonder ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten skyndsamt anmäla att förvaltaren registrerats till medlemsstaterna som avses i artikel 13.1 d samt till Esma.
2. På förvaltaren av riskkapitalfonder som registrerats i enlighet med artikel 13 får värdmedlemsstaterna som avses i artikel 13.1 d inte införa några krav eller administrativa förfaranden avseende saluföringen av dennes godkända riskkapitalfonder, och de får heller inte kräva att saluföringen ska förhandsgodkännas.
3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för fastställande av anmälans format.
4. Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den [XXX].

5. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 3 i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 16

Esma ska på internet ha en för allmänheten tillgänglig central databas som förtecknar alla förvaltare av riskkapitalfonder som registrerats i unionen i enlighet med denna förordning.

Artikel 17

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska övervaka att kraven i denna förordning efterlevs.

Artikel 18

Behöriga myndigheter ska i enlighet med nationell rätt ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att fullgöra sitt uppdrag. De ska särskilt ha befogenhet att

- (a) begära tillgång till eller få kopior på eller kopiera varje godtycklig handling,
- (b) kräva att förvaltaren av riskkapitalfonder ger upplysningar utan dröjsmål,
- (c) begära upplysningar från varje person med anknytning till fondförvaltarens verksamhet eller till den godkända riskkapitalfonden,
- (d) rätt att genomföra inspektioner på plats med eller utan föranmälan,
- (e) utfärda order för att säkerställa att en förvaltare av riskkapitalfonder uppfyller kraven i denna förordning och upphör med beteenden som kan stå i strid med den.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om vilka administrativa åtgärder och sanktioner som ska gälla vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. De åtgärder och sanktioner som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Senast [24 månader efter denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna meddela kommissionen och Esma de regler som avses i punkt 1. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Artikel 20

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska vidta de lämpliga åtgärder som avses i punkt 2, när en förvaltare av riskkapitalfonder

- (a) underlåter att uppfylla kraven på portföljsammansättning och därmed bryter mot artikel 5,
 - (b) underlåter att saluföra den godkända riskkapitalfonden till tillåtna investerare och därmed bryter mot artikel 6,
 - (c) underlåter att registrera sig hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat och därmed bryter mot kraven i artikel 13.
2. I de fall som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vid behov vidta följande åtgärder:
- (a) Förbjuda användning av namnet ”Europeisk riskkapitalfond” när förvaltaren av riskkapitalfonder saluför en eller flera godkända riskkapitalfonder.
 - (b) Avföra förvaltaren av riskkapitalfonder från registret.
3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i de värdmedlemsstater som uppges enligt artikel 13.1 d om att förvaltaren av riskkapitalfonder avförts från det register som avses i punkt 2 b i den här artikeln.
4. Rätten att i unionen saluföra en eller flera godkända riskkapitalfonder under namnet ”Europeisk riskkapitalfond” ska med omedelbar verkan upphöra att gälla från och med den dag då den behöriga myndigheten fattar det beslut som avses i punkt 2 a eller b.

Artikel 21

- 1. Behöriga myndigheter och Esma ska vid behov samarbeta med varandra för att fullgöra sina respektive uppdrag enligt denna förordning.
- 2. De ska utbyta all information och dokumentation som krävs för att belägga och avhjälpa överträdelser av denna förordning.

Artikel 22

- 1. Alla personer som arbetar eller har arbetat på behöriga myndigheter eller Esma samt de revisorer och sakkunniga som de behöriga myndigheterna har anlitat ska vara bundna av tystnadsplikt. Ingen konfidentiell information som dessa personer mottagit i tjänsten får röjas till annan person eller myndighet, utom i sammandrag eller sammanställningar som omöjliggör att enskilda förvaltare av riskkapitalfonder samt godkända riskkapitalfonder kan identifieras, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning och förfaranden enligt denna förordning.
- 2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller Esma får inte hindras från att utbyta information i enlighet med denna förordning eller annan unionslagstiftning som är tillämplig på förvaltare av riskkapitalfonder samt godkända riskkapitalfonder.

3. Om de behöriga myndigheterna och Esma mottar konfidentiell information i enlighet med punkt 2, får de endast använda den vid fullgörandet av sina uppdrag och för administrativa och rättsliga förfaranden.

KAPITEL IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

1. Kommissionens befogenhet att anta delegerade akter ska gälla på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.3 och 8.5 ska ges till kommissionen för en period av fyra år från och med den dag då den här förordningen träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före fyraårsperiodens utgång. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.3 och 8.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas i enlighet med artiklarna 2.3 och 8.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna perioden ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 24

1. Senast fyra år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas ska kommissionen se över den. Översynen ska innehålla en allmän granskning av hur förordningens bestämmelser har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av den, bland annat följande:

- (a) I vilken utsträckning namnet "Europeisk riskkapitalfond" har använts av förvaltare av riskkapitalfonder i olika medlemsstater, oberoende av om det gäller hemlandet eller gränsöverskridande.
 - (b) Denna förordnings tillämpningsområde, inklusive tröskelvärdet på 500 miljoner euro.
2. Efter samråd med Esma ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till rättsakt.

Artikel 25

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den ska tillämpas från och med den 22 juli 2013, med undantag för artiklarna 2.3 och 8.5 som ska tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande